

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 7P/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215202891
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Komadová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6215202891.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudkyňou JUDr. Dagmar Komadovou vo veci starostlivosti o maloletú M. U., W.. XX. XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši ako opatrovníkom, dieťa rodičov M. U., W.. XX. XX. XXXX, nezamestnanej, t. č. na MD, t. č. bytom U. V., G.. Ž. XX a T. T., W.. XX. XX. XXXX, nezamestnaného, bytom I. Č.. XXX, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností takto

rozhodol:

Maloletá M. U., W.. XX. XX. XXXX sa z v e r u j e do osobnej starostlivosti matke, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec maloletej je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej počínajúc dňom 01. 05. 2015 výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, výživné je splatné k rukám matky vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred.

Nedoplatok výživného za čas od 01. 05. 2015 do 17. 06. 2015 v čiastke 23,10 Eur sa otcovi maloletej p o v o ľ u j e splácať v mesačných splátkach po 10 Eur splatných súčasne s bežným výživným počínajúc mesiacom jún 2015 s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom matka maloletého dieťaťa žiadala súd, aby jej maloleté dieťa zveril do jej osobnej starostlivosti a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu dieťaťa výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. V návrhu matka maloletého dieťaťa uviedla, že s otcom dieťaťa nie sú manželia a ani nežijú v spoločnej domácnosti a to od októbra 2014, pričom starostlivosť o maloletú zabezpečuje výlučne sama, otec maloletú navštevuje sporadicky, niekedy pod vplyvom alkoholu, na výživu dieťaťa neprispieva. Zdravotný stav maloletej je dobrý. V návrhu matka maloletého dieťaťa ďalej uviedla, že je nezamestnaná, poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur a prídavky na maloleté dieťa aj na maloletú R., ku ktorej má vyživovaciu povinnosť a to vo výške cca 47 Eur. Tiež uviedla, že okrem maloletej má vyživovaciu povinnosť k dcére R. a k synom M. Š. a Ľ. Ď.. Na pojednávaní sa matka maloletého dieťaťa pridržiavala podaného písomného návrhu a ďalej uviedla, že s otcom dieťaťa nežije v spoločnej domácnosti a ani do budúcnosti s ním spoločnú domácnosť zdieľať nechce. Zároveň poukázala aj na tú skutočnosť, že otec maloletej je v niektorých momentoch násilnícky a stalo sa, že ju aj fyzicky napadol, uviedla, že na výživu maloletej neprispieva, pričom okrem maloletej má on ešte vyživovaciu povinnosť k dcére R..

Otec maloletej sa na termín pojednávania nedostavil, tento mal doručenie predvolania riadne vykázané, neúčast' na pojednávani neospravedlnil riadne a v čas, preto potom súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p.

Opatrovníčka maloletého dieťaťa na pojednávani žiadala, aby súd návrhu matky vyhovel, maloleté dieťa zveril do jej osobnej starostlivosti, keďže táto zabezpečuje riadnu starostlivosť o maloleté dieťa, starostlivosť o dieťa nezanedbáva a keďže otec maloletého dieťaťa nemá trvalý pracovný pomer navrhla, aby súd stanovil výživné na maloleté dieťa vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky maloletého dieťaťa, oboznámením sa s rodným listom maloletého dieťaťa, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 7P 4/2015, správou Obce Obeckov na otca, správou z prešetrenia pomerov v rodine matky.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že matka maloletej má okrem maloletej ďalšie tri vyživovacie povinnosti a to k maloletej R.W. U., W.. XX. XX. XXXX a ďalej má vyživovaciú povinnosť k maloletému M. Š.K., W.. XX. XX. XXXX a k maloletému L. Ď., W.. XX. XX. XXXX. Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej preukázané, že otec maloletej má vyživovaciú povinnosť k maloletej R.W. U., W.. XX. XX. XXXX a tento má ešte vyživovaciú povinnosť k maloletým deťom T. T. E. Y.. Súd mal zároveň preukázané, že matka maloletej žije sama, s otcom dieťaťa nie sú manželia a ani nežijú v spoločnej domácnosti, matka dieťaťa sa stará o dve maloleté deti a to o maloletú R. U. a o maloletú M. U., obýva prenajatý jednoizbový byt s kuchyňou a sociálnym zariadením v modernom prevedení, byt je zrekonštruovaný, tento má plávajúce podlahy, bezpečnostné dvere, plastové okná, nová kuchynská linka sa nachádza v predmetnom byte, tiež kuchynský stôl, lavica, stolička, chladnička a malá elektrická rúra, deti majú v izbe zriadený svoj detský kútik s hračkami, M. má detskú postieľku, kompletnú detskú výbavičku a hygiena v byte je na primeranej úrovni, zároveň mal súd preukázané zo správy úradu práce, že matka maloletej je nezamestnaná, t. č. na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok, prídavky na dve maloleté deti a pokiaľ sa týka nájmu za prenajatý byt, zo šetrenia, ktoré bolo vykonané v domácnosti matky Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vyplynulo a takto to aj úrad práce zhodnotil, že matka má vytvorené vyhovujúce podmienky pre zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté dieťa. Pokiaľ sa týka otca, súd mal preukázané, že otec maloletých detí, teda aj maloletej M. je nezamestnaný, evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 124,70 Eur, kde je v tejto sume zahrnutý aj príspevok na aktivačné práce, ktoré vykonáva na menších obecných službách.

Podľa ustanovenia § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona. Keďže mal nesporne preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia a títo ani nežijú v spoločnej domácnosti je rozhodovanie v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona dôvodné a súd pri tomto rozhodovaní komu sa má dieťa zveriť do osobnej starostlivosti prihliada a prihliadol aj v tomto prípade na záujem maloletého dieťaťa, prihliadol na citové väzby dieťaťa, na jeho vek, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia. Je nesporne preukázané to, že matka sama zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa, pričom zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši vyplynulo, že táto starostlivosť zo strany matky je na dobrej úrovni, matka podľa hodnotenia úradu práce má vytvorené vyhovujúce podmienky pre zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté dieťa, pričom z predmetnej správy, ktorá bola doručená súdu zo dňa 12. 06. 2015 súd zistil, že dieťa má vytvorené v byte, v ktorom matka žije všetky podmienky, má detskú postieľku, kompletnú detskú výbavičku, hygiena v byte je na primeranej úrovni a preto potom súd maloletú zveril do osobnej starostlivosti matke.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciú povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30

% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Keďže matka maloletého dieťaťa podala návrh na tunajší súd dňa 29. 04. 2015, súd uložil otcovi maloletej povinnosť prispievať na výživu maloletej počínajúc dňom 01. 05. 2015, pričom pokiaľ sa týka výšky výživného, súd vychádzal z ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine, ktoré ustanovenie upravuje povinnosť každého z rodičov plniť vyživovaciu povinnosť na nezaopatrené nepľnoleté dieťa vždy aspoň v minimálnom rozsahu zodpovedajúcom 30-tim % zo sumy stanoveného životného minima a to aj vtedy, ak schopnosti možnosti a majetkové pomery povinného rodiča by inak neodôvodňovali- neumožňovali určenie výživného ani v tejto minimálnej výške. V zmysle citovaného ustanovenia zákona, rodič musí vždy zabezpečiť výživu nezaopatreného dieťaťa aspoň v minimálnom rozsahu, hoci aj na úkor svojho minima a keďže v prípade otca maloletého dieťaťa sa jedná o osobu, ktorá nie je nikde zamestnaná nemá žiaden príjem, len poberá dávku v príspevok v hmotnej núdzi vo výške 124,70 Eur a má okrem maloletej ešte ďalšie tri vyživovacie povinnosti, súd mu uložil povinnosť prispievať výživným v citovanej výške, ktorá v súčasnej dobe predstavuje 27,10 Eur. Keďže súd rozhodol o povinnosti otca plniť si vyživovaciu povinnosť, platiť výživné počínajúc dňom 01. 05. 2015, teda od podania návrhu matkou, otcovi maloletého dieťaťa vznikol za čas od 01. 05. 2015 ku dňu rozhodnutia súdu t. j. do 17. 06. 2015 nedoplatok na výživnom vo výške 27,10 Eur, ktorý nedoplatok súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 Eur pod stratou výhody splátok počínajúc mesiacom jún 2015.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice a to v písomne v štyroch o vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. I, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno navrhnúť exekúciu.